

عنوان مقاله:

واکاوی بازآفرینی شهری با تاکید بر مطالعات موردی در ایران

محل انتشار:

چهارمین کنفرانس ملی شهرسازی و معماری دانش بنیان (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

محسن مقصودی - کارشناسی ارشد معماری موسسه آموزش عالی بینالود مشهد

سعیدرضا فصیحی - کارشناسی ارشد هیدروژئومورفولوژی دانشگاه حکیم سبزواری

خلاصه مقاله:

در دهه های اخیر جوامع پیشرفته شاهد تحولاتی از قبیل تلاش برای مهار آسیب رسانی به طبیعت، توسط دست ساخت های بشر و سازگاری هرچه بیشتر محیط مصنوع با طبیعت مورد توجه قرار گرفته است. رشد لجام گسیخته ای جمعیت که در دوران مدرن گریبان شهرها را گرفت و موجب تغییر در چهره و سیمای شهرها، از هم گسیختگی بافت های سبز و طبیعی و... شده بود، امروزه محدود شده و توسعه شهری در درون محلات خود مورد توجه قرار گرفته است. همچنین توجه از بلندمرتبه سازی به میان مرتبه سازی تغییر داشته است و نیز فضاهای شهری دارای پتانسیل را با تزریق فعالیت های امروزی به فضاهای پویا و حضور پذیر تبدیل نموده است. با چنین رویکردی بافت های متوسط شهرها که پویایی خود را ازدست داده اند و یا در حال از بین رفتن است مجالی برای باز زنده سازی و ارتقای کیفیت خواهند داشت. بازگرداندن و یا رشد زندگی به این نوع فضاها با توجه به ویژگی های هویتی اجتماعی شهر صورت می پذیرد، بافت های رها شده علاوه بر صدماتی که خود باقت وارد می آورد می تواند قسمتی از شهر و بعضاً کل شهر را تحت تاثیر قرار داده و نابسامانی هایی به کل شهر و یا محدوده ی اطراف تکمیل نماید. فرسودگی و نیز عدم شناخت در طراحی فضای شهری یکی از مهم ترین مسائل مربوط به فضای شهری است که باعث می شوند بی سازمانی، عدم تعادل، عدم تناسب، بی قوارگی و یا باعث دگرگونی آن می شوند؛ و نیز منجر به زدودن خاطرات جمعی، افول حیات شهری واقع ای و شکل گرفتن حیات شهری روزمره ای کمک می کند.

کلمات کلیدی:

بازآفرینی شهری، نوسازی، بافت فرسوده

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1798043>

